

Sygn. akt III Ca 367/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 maja 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Arkadia Wyraz - Wieczorek

Sędzia SO Magdalena Balion - Hajduk (spr.)

Sędzia SO Roman Troll

Protokolant Aldona Kocięcka

po rozpoznaniu w dniu 25 maja 2016 r. w Gliwicach na rozprawie

sprawy z powództwa Przedsiębiorstwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ż.

przeciwko Wspólnocie Mieszkaniowej (...)w Ż.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w Żorach

z dnia 15 grudnia 2015 r., sygn. akt I C 591/14

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od powódki na rzecz pozwanej kwotę 1.200 zł (tysiąc dwieście złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.**

SSO Roman Troll SSO Arkadia Wyraz - Wieczorek SSO Magdalena Balion - Hajduk

Sygn. akt III Ca 367/16

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 15 grudnia 2015 roku Sąd Rejonowy w Żorach oddalił powództwo Przedsiębiorstwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ż. przeciwko Wspólnocie Mieszkaniowej (...) w Ż.

o zapłatę kwoty 5 084 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 5 000 zł od dnia 26.06.2013 r. i od kwoty 83,94 zł od dnia wniesienia pozwu oraz orzekł o kosztach procesu.

Sąd Rejonowy ustalił, że strony zawarły w dniu 12.06.2012 r. umowę nr (...) o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków. Wedle jej §8 ust. 5 „W przypadku niesprawności wodomierza głównego oraz braku możliwości ustalenia, na podstawie powszechnie obowiązujących przepisów prawa i umowy, ilość pobranej wody i odprowadzonych ścieków ustala się na podstawie średniego zużycia wody i odprowadzonych ścieków w okresie 6 miesięcy poprzedzających okres rozliczeniowy, a jeżeli poprzedni okres był krótszy – przez cały ten okres”. Na podstawie tej umowy powódka dokonywała świadczeń na rzecz pozwanej. Z tego tytułu wystawiała faktury VAT, w tym m.in. oznaczone nr (...) na kwotę 7 294,92 zł i nr (...) na kwotę 6 724,49 zł z terminami płatności odpowiednio: 25.06.2013 r. i 26.04.2013 r.

Pozwana dokonała częściowej zapłaty za fakturę nr (...) w kwocie 2 294,92 zł, zaś w dniach 13.05.2013 r., 08.05.2013 r. i 21.05.2013 r. – uiściła łącznie 6 724,49 zł za fakturę (...). W związku z zapłatą należności po terminie powódka wystawiła pozwanej notę odsetkową nr (...) z dnia 07.08.2013 r. na kwotę 115,82 zł. Pozwana została też wezwana do zapłaty pozostałej części należności za fakturę nr (...).

Pozwana zakwestionowała obowiązek zapłaty dochodzonej pozwem kwoty z powodu stwierdzonej różnicy pomiędzy sumą wskazań wodomierzy indywidualnych a wskazaniami wodomierza głównego, który – jak się okazało - był wadliwy. W okresie od 01.01.2013 r. do 30.04.2013 r. owa różnica przekroczyła 260%. Pozwana stwierdziła wadliwość spornego wodomierza w okolicach kwietnia 2013 r. Wedle świadectwa ekspertyzy wystawionego przez Obwodowy Urząd Miar nr(...) w B. sporny wodomierz nie może być nadal stosowany, bo jego wskazania są błędne. Po wymianie wodomierza na nowy w czerwcu 2013 roku suma wskazań wodomierzy indywidualnych oraz wskazania wodomierza głównego są zgodne. Zużycie wody od wymiany wodomierza głównego jest na stałym poziomie, jedynie w spornym okresie było zawyżone; nie było wówczas żadnej awarii mogącej spowodować ponadnormatywne zużycie wody. Mimo wezwania do skorygowania faktur powódka podtrzymała swe stanowisko w sprawie.

Należność za dostarczoną wodę i odprowadzone ścieki za okres sporny wynieść powinna 5 672,12 zł, z uwzględnieniem postanowień obowiązujących przepisów prawa, łączącej strony umowy oraz zmiany ilości osób zajmujących lokale w nieruchomości pozwanej, tudzież zatwierdzonej taryfy na usługi powódki. Ustaleń tych Sąd Rejonowy dokonał w oparciu o dopuszczony z urzędu dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu rachunkowości, a to wobec niewykonania przez powódkę zarządzeń sądu w zakresie przedstawienia prawidłowego rozliczenia należności z tytułu dostawy wody i odprowadzania ścieków za okres od 1 stycznia 2013 roku do 30 czerwca 2013 roku oraz za okres od dnia 1 października 2012 roku do dnia 31 grudnia 2012 roku, zgodnie z przepisami §18 ust. 1 rozporządzenia Ministra Budownictwa z dnia 28 czerwca 2006 roku w sprawie określania taryf, wzorów wniosku o zatwierdzenie taryf oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków, co uniemożliwiło sądowi dokonanie miarodajnych i czytelnych dla stron wyliczeń.

Sąd Rejonowy jako podstawę prawną rozstrzygnięcia powołał §18 ust. 1 rozporządzenia Ministra Budownictwa z dnia 28 czerwca 2006 roku w sprawie określania taryf, wzorów wniosku o zatwierdzenie taryf oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków (Dz.U. z 2006 r., Nr 127, poz. 886), który stanowi, że w przypadku stwierdzenia nieprawidłowego działania wodomierza głównego ilość pobranej wody ustala się na podstawie średniego zużycia wody w okresie 3 miesięcy przed stwierdzeniem niesprawności działania wodomierza, a gdy nie jest to możliwe – na podstawie średniego zużycia wody w analogicznym okresie roku ubiegłego lub iloczynu średniomiesięcznego zużycia wody w roku ubiegłym i liczby miesięcy nieprawidłowego działania wodomierza. Sąd uznał, że powódka jako przedsiębiorca wyspecjalizowany w prowadzeniu działalności gospodarczej w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków, winna była skorygować wystawione pozwanej faktury VAT stosownie do wymogów cyt. przepisu, czego jednak nie uczyniła.

Wbrew twierdzeniom powódki okoliczność, że w warunkach laboratoryjnych sporny wodomierz wykazywał zaniżone zużycie nie może być uznana za prawnie relewantną, zarówno bowiem powołany przepis, jak i treść łączącej strony umowy na to nie pozwalają. Sąd Rejonowy stwierdził, że z opinii biegłego sądowego jednoznacznie wynika, że wartość należności z tytułu doprowadzenia wody i odprowadzenia ścieków za okres sporny jest niższa od kwoty już uiszczonej przez pozwaną, co sprawia, że dochodzona pozwem kwota jest nienależna, a tym samym powództwo jako nieuzasadnione należało oddalić.

Powódka w apelacji zarzuciła naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. § 18 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Budownictwa w sprawie określania taryf, wzoru wniosku o zatwierdzenie taryf oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków z dnia 28 czerwca 2006 r. (Dz.U. Nr 127, poz. 886) poprzez jego błędne zastosowanie, w szczególności zaś błędne uznanie, iż w okolicznościach niniejszej sprawy zachodzą przesłanki do jego zastosowania, naruszenie przepisów postępowania, a to art. 233 §1 k.p.c. w zw. z art. 232 k.p.c. w zw. z art. 6 k.c. poprzez brak wszechstronnego rozważenia całości zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, wprowadzenie ustaleń sprzecznych z tym materiałem w sposób przekraczający granicę swobodnej oceny dowodów,

a to poprzez: bezpodstawne przyjęcie, iż dochodzona przez powódkę w postępowaniu sądowym kwota należności z tytułu zużycia wody jest nienależna, bezpodstawne przyjęcie, iż nieprawidłowe działanie wodomierza głównego skutkowało niekorzystnym dla strony pozwanej naliczaniem zużycia wody, bezpodstawne pominięcie okoliczności, iż w warunkach laboratoryjnych, zgodnie z przeprowadzoną przez Obwodowy Urząd Miar nr(...)w B. ekspertyzą wodomierz główny wskazywał na zaniżone, nie zaś na zawyżone zużycie wody, bezpodstawne przyjęcie, iż powódka nie wykonała zarządzeń Sądu I instancji umożliwiających mu samodzielne ustalenie prawidłowości wyliczeń w zakresie życia wody przez pozwaną w spornym okresie, co skutkowało nieuzasadnionym powołaniem przez Sąd z urzędu dowodu z opinii biegłego z zakresu rachunkowości.

Wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie powództwa w całości oraz zasądzenie od niej na rzecz powódki kosztów procesu, w tym kosztów ustępstwa procesowego za I i II instancję według norm prawem przepisanych.

Pozwana wniosła o oddalenie apelacji i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów zastępstwa adwokackiego w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie mogła odnieść skutku.

Żaden z podniesionych w apelacji zarzutów nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż Sąd Rejonowy dokonał prawidłowej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego i wywiódł na tej podstawie logiczne wnioski zgodnie z art. 233 § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy w pełni podziela ustalenia faktyczne dokonane na tej podstawie jak również ocenę prawną rozstrzygnięcia i unikając zbędnych powtórzeń przyjmuje je za własne.

Zgodnie z § 18 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Budownictwa w sprawie określania taryf, wzoru wniosku o zatwierdzenie taryf oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków z dnia 28 czerwca 2006 r. (Dz.U. Nr 127, poz. 886) W przypadku stwierdzenia nieprawidłowego działania wodomierza głównego ilość pobranej wody ustala się na podstawie średniego zużycia wody w okresie 3 miesięcy przed stwierdzeniem niesprawności działania wodomierza, a gdy nie jest to możliwe - na podstawie średniego zużycia wody w analogicznym okresie roku ubiegłego lub iloczynu średniomiesięcznego zużycia wody w roku ubiegłym i liczby miesięcy nieprawidłowego działania wodomierza. Obwodowy Urząd Miar nr (...) w B. przeprowadził ekspertyzę wodomierza, z której wynika że błędy wskazań wynoszą - 17,15%, gdzie dopuszczalny błąd graniczny wynosi $\pm 10\%$ i orzekł, że „błędy wodomierza są większe od błędów granicznych dopuszczalnych dla wodomierzy. W związku z wynikami ekspertyzy wodomierz nie może być nadal stosowany”. Powódka w związku z wynikami tej ekspertyzy domagała się przeliczenia wszystkich faktur o wskaźnik - 17,15%, wywodząc z tych ustaleń, że wodomierz wskazywał błędne pomiary na jej niekorzyść. Takie rozumowanie nie znajduje poparcia w zebranych materiałach dowodowych. Okoliczność, że w trakcie badania wodomierz wskazywał błąd w pomiarach wielkości - 17,15% nie świadczy wcale o tym, że zawsze i przez cały sporny okres wskazania wodomierza były zaniżone właśnie o taki procent. Orzeczenie Obwodowego (...) Miar wyraźnie wskazuje, że wodomierz nie może być nadal stosowany, tym bardziej nie można na jego podstawie dokonywać korekty faktur, których zapłaty powódka się domaga. Okoliczność, że wodomierz zawyżał wskazania wynika ponadto z zestawienia rachunków zużycia wody przez pozwaną za okres poprzedzający awarię wodomierza oraz za okres po jego wymianie.

Jak wynika z opinii biegłego, w której biegły dokonał wyliczenia należności za wodę zgodnie z § 18 ust. 1 cytowanego wyżej rozporządzenia wartość należności z tytułu doprowadzenia wody i odprowadzenia ścieków za okres sporny wyniosła 5 672,12zł, pozwana zapłaciła powódce za ten okres kwotę 6 724,49zł. Słusznie zatem Sąd I instancji uznał, że dochodzona pozwem kwota jest nienależna.

Sąd Okręgowy mając powyższe na uwadze na mocy art. 385 k.p.c. orzekł jak w sentencji. O kosztach postępowania odwoławczego orzekł na mocy art. 98 i 108 k.p.c., na które złożyło się 1 200 zł kosztów wynagrodzenia pełnomocnika procesowego pozwanej.

SSO Roman Troll SSO Arkadia Wyraz - Wieczorek SSO Magdalena Balion - Hajduk